

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta)

2014. gada 6. martā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — PVN — Direktīva 2006/112/EK — 17. panta 2. punkta f) apakšpunkts — Nosacījums saistībā ar preces nosūtīšanu atpakaļ uz dalībvalsti, no kuras tā sākotnēji tikusi nosūtīta vai transportēta

Apvienotās lietas C-606/12 un C-607/12

par lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Commissione tributaria provinciale di Genova* (Itālija) iesniedza ar lēmumiem, kas pieņemti 2012. gada 30. oktobrī un kas Tiesā reģistrēti 2012. gada 24. decembrī, tiesvedībā

Dresser-Rand SA

pret

Agenzia delle Entrate, Direzione Provinciale , Ufficio Controlli di Genova.

TIESA (septītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*] (referents), tiesneši Dž. Arestis [*G. Arestis*] un A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*],

ģenerālvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Dresser-Rand SA* vārdā — *P. Centore, avvocato*,

— Itālijas valdības vārdā — *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *A. De Stefano, avvocato dello Stato*,

— Eiropas Komisijas vārdā — *D. Recchia* un *C. Soulay*, pārstāves,

ņemot vērā pēc ģenerālvokātes uzklaušīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda — itāļu.

Spriedums

- 1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “PVN direktīva”) 17. panta 2. punkta f) apakšpunktu.
- 2 Šie lūgumi tika iesniegti tiesvedībā starp *Dresser-Rand S.A.* (turpmāk tekstā – “*Dresser-Rand France*”), saskaņā ar Francijas tiesībām reģistrētu sabiedrību, un *Agenzia delle Entrate, Direzione Provinciale, Ufficio Controlli di Genova* [Ieņēmumu dienesta provinces direkcijas Dženovas kontroles biroju] jautājumā par pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk tekstā – “PVN”) atmaksas, kas nav izmaksāta par 2007. un 2008. taksācijas gadu, labotajiem paziņojumiem.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 PVN direktīvas 14. pantā ir noteikts:

“1. “Preču piegāde” ir tiesību nodošana rīkoties ar materiālu īpašumu kā īpašniekam.

2. Papildus 1. punktā minētajam darījumam par preču piegādi uzskata šādus darījumus:

[..]

c) preču nodošanu, pildot līgumu, saskaņā ar ko par preču pirkšanu vai pārdošanu maksājama komisijas maksa.

[..]”

- 4 Šis direktīvas 17. pants ir izteikts šādi:

“1. Ja nodokļa maksātājs preces, kas ir tā saimnieciskās darbības aktīvu daļa, pārvieto uz galamērķi citā dalībvalstī, šo pārvietošanu uzskata par preču piegādi par atlīdzību.

“Pārvietošana uz galamērķi citā dalībvalstī” ir kustama materiālā īpašuma nosūtīšana vai transportēšana, kuru savas saimnieciskās darbības vajadzībām veic nodokļa maksātājs vai cita persona viņa vārdā, uz galamērķi Kopienā, kas ir ārpus tās dalībvalsts teritorijas, kurā šis īpašums atrodas.

2. Par pārvietošanu uz galamērķi citā dalībvalstī neuzskata preču nosūtīšanu vai transportēšanu saistībā ar kādu no šādiem darījumiem:

[..]

f) pakalpojuma sniegšanu nodokļa maksātājam, kas saistīta ar attiecīgo preču apstrādi, kura faktiski veikta nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķa dalībvalsts teritorijā, ja preces pēc apstrādes minētajam nodokļa maksātājam sūta atpakaļ uz dalībvalsti, no kuras tās sākotnēji nosūtītas vai transportētas;

[..]

3. Ja viens no 2. punktā paredzētajiem atbilstības nosacījumiem vairs netiek pildīts, uzskata, ka preces ir pārvietotas uz citu dalībvalsti. Šādos gadījumos uzskata, ka pārvietošana notiek brīdī, kad šis nosacījums vairs netiek pildīts.”

5 Minētās direktīvas 20. pantā ir noteikts:

“Preču iegāde Kopienas iekšienē” ir tiesību iegūšana rīkoties kā īpašniekam ar kustamu materiālu īpašumu, ko pārdevējs, pircējs vai cita persona pārdevēja vai pircēja vārdā nosūta vai transportē pircējam uz galamērķi dalībvalstī, kas nav nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkta dalībvalsts.

Ja preces, ko iegādājas juridiskā persona, kas nav nodokļa maksātāja, nosūta vai transportē no trešās teritorijas vai trešās valsts un minētā juridiskā persona, kas nav nodokļa maksātāja, tās importē dalībvalstī, kas nav nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķa dalībvalsts, uzskata, ka preces ir nosūtītas vai transportētas no importa dalībvalsts. Šī dalībvalsts importētājam, kurš saskaņā ar 201. pantu noteikts vai atzīts par atbildīgu par PVN nomaksu, atmaksā PVN, kas samaksāts attiecībā uz preču importu, ja importētājs pierāda, ka šai iegādei PVN piemēroja nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķa dalībvalstī.”

6 Šīs pašas direktīvas 21. pantā preču iegādei Kopienas iekšienē par atlīdzību tiek pielīdzināts, ja “nodokļa maksātājs savas saimnieciskās darbības vajadzībām lieto preces, ko minētais nodokļa maksātājs vai cita persona viņa vārdā nosūtījusi vai transportējusi no citas dalībvalsts, kuras teritorijā preces ir ražotas, iegūtas, apstrādātas, nopirkas vai iegādātas 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē, vai preces, ko minētais nodokļa maksātājs savas saimnieciskās darbības vajadzībām importē minētajā citā dalībvalstī.”

Itālijas tiesības

7 1993. gada 30. augusta Dekrētlikuma Nr. 331 par noteikumu saskaņošanu dažādu nozaru nodokļu jomā (1993. gada 30. augusta *GURI* Nr. 203, 12. lpp.) 38. pantā ar nosaukumu “Iegādes Kopienas iekšienē” ir noteikts:

“1. [PVN] piemēro preču iegādei Kopienas iekšienē, ja tā veikta dalībvalsts teritorijā saistībā ar uzņēmuma darbību vai radošo vai profesionālo pienākumu veikšanu, vai katrā ziņā to piemēro juridisko personu, asociāciju un citu organizāciju, kuras minētas Republikas Prezidenta 1972. gada 26. oktobra dekrēta Nr. 633 [parastais 1972. gada 11. novembra *GURI* Nr. 292 pielikums, turpmāk tekstā – “Dekrēts Nr. 633”] 4. panta ceturtajā daļā, istenotai iegādei; nodokļu maksātājiem tas jāmaksā šīs valsts teritorijā.

2. Par “iegādi Kopienas iekšienē” tiek uzskatīts kustama materiāla īpašuma īpašumtiesību vai jebkuru citu reāltiesību iegūšanas darījums par atlīdzību, ar ko tiek nodotas tiesības rīkoties ar šo īpašumu, kuru vai nu piegādātājs kā nodokļa maksātājs, vai pircējs, vai arī trešā persona, kas rīkojas to vārdā, ir ievedusi vai transportējusi valsts teritorijā no citas dalībvalsts.

3. Turklāt par iegādi Kopienas iekšienē tiek uzskatīti:

[..]

b) preču ievēšana vienā dalībvalstī no citas dalībvalsts, ko dara nodokļu maksātājs vai kāda cita persona tā vārdā. Šī norma tiek piemērota arī gadījumā, kad preces tiek nosūtītas vai transportētas no cita uzņēmuma, kura darbību veic tā pati persona citā dalībvalstī, uz galamērķi dalībvalstī saistībā ar uzņēmuma darbību;

c) 2. punktā minētie pirkumi, kurus veic juridiskas personas, asociācijas un citas [Dekrēta Nr. 633] 4. panta ceturtajā daļā minētās organizācijas, kas nav nodokļa maksātājas;

- d) c) punktā minēto personu vai citu personu, kas rīkojas to vārdā, iepriekš importētas preces ieviešana no citas dalībvalsts valsts teritorijā;

[..]

5. Par iegādēm Kopienas iekšienē neuzskata:

- a) tādu preču ieviešanu valsts teritorijā, kuras tiek pārstrādātas vai kuras tiek apstrādātas parastos veidos atbilstoši Padomes 1985. gada 16. jūlija Regulas [(EEK) Nr. 1999/85 par aktīvās pārstrādes kārtību (OV L 188, 1. lpp.)] 1. panta 3. punkta h) apakšpunktam un Padomes 1988. gada 25. jūlija Regulas [(EEK) Nr. 2503/88 par muitas noliktavām (OV L 225, 1. lpp.)] 18. pantam, ja preces vēlāk tiek transportētas vai nosūtītas pircējam, kas ir nodokļa maksātājs izcelsmes dalībvalstī, vai viņa vārdā citai personai citā dalībvalstī, vai arī ārpus Kopienas teritorijas; tādu preču ieviešana valsts teritorijā, kuras īslaicīgi tiek izmantotas pakalpojumu izpildē vai uz kurām, ja tās tiktu importētas, attiektos režīms par pagaidu ieviešanas procedūru ar pilnīgu atbrīvojumu no ievad muitas nodokļiem;

[..]

7. Nodoklis dalībvalsts teritorijā nav jāmaksā citas valsts nodokļu maksātājam par šī nodokļu maksātāja iegādātām precēm Kopienas iekšienē citā dalībvalstī, kuras pēc tam ir nosūtītas vai transportētas valsts teritorijā viņa paša koncesionāriem, kas ir nodokļa maksātāji, vai [Dekrēta Nr. 633] 4. panta ceturtajā daļā minētajām juridiskām personām, kas ir nodokļa maksātājas par veiktajām iegādēm Kopienas iekšienē, ja šie koncesionāri vai juridiskās personas ir norādītas kā nodokļa maksātājas saistībā ar piegādēm.

8. Par paša veiktām iegādēm Kopienas iekšienē tiek uzskatītas iegādes, ko veikuši koncesionāri bez pārstāvības.”

- 8 Dekrēta Nr. 633 8. pantā ar nosaukumu “Piegādes eksportam” ir paredzēts:

“Par piegādēm importam, ko ar nodokli neapliek, tiek uzskatītas:

- a) ārpus Eiropas Ekonomikas Kopienas teritorijas transportēto vai nosūtīto preču piegādes, ieskaitot ar [transporta] aģentu starpniecību īstenotās, ko veic piegādātājs vai viņa vārdā cita persona, vai aģents, ieskaitot pēc viņu pašu koncesionāru vai aģentu norādēm. Preces var apstrādāt, pārstrādāt, montēt, savienot vai pielāgot citām precēm [..] koncesionāra labā, vai to var darīt pats piegādātājs vai trešās personas;
- b) piegādes, izmantojot transportu, vai nosūtīšana ārpus Eiropas Ekonomikas Kopienas teritorijas 90 dienu laikā no preces saņemšanas brīža, ko veic nerezidents koncesionārs vai cita persona viņa vārdā, izņemot preces, kas paredzētas laivu vai kruīza kuģu, tūrisma lidmašīnu vai cita veida transportam, ko izmanto privātām vajadzībām, iekārtām vai degvielas uzpildei, kā arī preces, kuras jātransportē privātā bagāžā ārpus Eiropas Ekonomikas Kopienas teritorijas; šis eksports jāapliecina ar muitas vai pasta iestādes zīmogu uz rēķina;
- c) tādu preču piegādes, ieskaitot ar [transporta] aģenta starpniecību, kas nav ēkas un apbūvējamās platības, un pakalpojumu sniegšana personām, kas veikušas piegādes eksportam vai darījumus Kopienā un kuras kā tādas izmanto tiesības iegādāties precī, ieskaitot ar [transporta] aģenta starpniecību, vai importēt preces un pakalpojumus, par to nemaksājot nodokli.

C) apakšpunktā minētās piegādes un pakalpojumu sniegšana tiek veiktas, nemaksājot nodokli a) apakšpunktā norādītām personām, ja tie ir rezidenti, un iepriekšējās daļas b) apakšpunktā minētajiem piegādātājiem, pamatojoties uz viņu rakstveida apgalvojumiem un viņiem uzņemoties par

to atbildību, kas ir ierobežota līdz minētajos apakšpunktos norādīto piegāžu, ko šīs personas ir veikušas iepriekšējā kalendārā gada laikā, kopējai vērtībai. Koncesionāri un aģenti var pilnībā izmantot šo summu, lai iegādātos preces, ko eksportē no to izcelsmes valsts, sešu mēnešu laikā pēc to piegādes vai lai iegādātos citas preces vai pakalpojumus, tomēr ievērojot maksimālo summu, kuru veido starpība starp šo summu un to, par kādu viņu labā ir piegādātas preces šī paša gada laikā atbilstoši a) apakšpunktam [..].”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 9 *Dresser-Rand France* ražo rūpnieciskos dabasgāzes kompresorus.
- 10 Veicot šo darbību, *Dresser-Rand France* ar galaklientu, Spānijas sabiedrību, ir noslēgusi līgumu par sarežģītu preču piegādi. Lai izpildītu šo līgumu, tā izmantoja kompresorus, ko *Dresser-Rand Italia Srl* (turpmāk tekstā – “*Dresser-Rand Italie*”) importēja no saviem uzņēmumiem Ķīnā.
- 11 *Dresser-Rand France* Itālijas teritorijā no Francijas ievada konkrētas sastāvdaļas, kas nepieciešamas importēto kompresoru izmantošanai. Pēc tam tā noslēdza līgumu ar *FB ITMI SpA* (turpmāk tekstā – “*FB ITMI*”) – Itālijā reģistrētu apakšuzņēmēju – par citu sastāvdaļu piegādi, kas vajadzīgas šo preču darbībai un instalācijai galaklientam. Galu galā *FB ITMI* šīs preces, saliktas kopā, nosūtīja tieši galaklientam *Dresser-Rand Italie* vārdā un uz tās rēķina, kura rīkojas kā *Dresser-Rand France* fiskālā pārstāve.
- 12 *FB ITMI* izrakstīja rēķinu *Dresser-Rand Italie* par darījumiem saistībā ar rezerves daļu salikšanu un pielāgošanu, kā arī par šo preču piegādi. *Dresser-Rand Italie* kā *Dresser-Rand France* fiskālā pārstāve izrakstīja rēķinu par visām galaklientam nosūtītajām precēm kopā.
- 13 Atsaucoties uz to, ka tā ir parastais piegādātājs, *Dresser-Rand Italie*, rīkojoties kā *Dresser-Rand France* fiskālā pārstāve, atbilstoši Dekrēta Nr. 633 8. panta 1. punkta c) apakšpunktam un 2. punktam uzskatīja, ka tā var iegādāties *FB ITMI* piegādātās preces un sniegtos pakalpojumus, par to nemaksājot PVN, ko nodokļu administrācija apstrīd. Tā kā kvalifikācija par parasto piegādātāju ir atkarīga no tā, kā tiek kvalificēta preču pārvešana no Francijas uz Itāliju, lietas dalībnieki pamatlietā nevar vienoties par šo pēdējo kvalifikāciju.
- 14 Tā *Dresser-Rand France* uzskata, ka kompresoru pārvešana no Francijas uz Itāliju ir “iegāde, kas pielīdzināma iegādei Kopienā, pamatojoties uz [PVN] direktīvas 17. panta 1. punktu”. Tā arī precizē, ka salikto preču pārdošana galaklientam no Itālijas teritorijas ir pamats to uzskatīt par piegādi Kopienā.
- 15 *Agenzia delle Entrate, Direzione Provinciale, Ufficio Controlli di Genova* norāda, ka preču pārvietošana no Francijas uz Itāliju ir regulēta šīs direktīvas 17. panta 2. punkta f) apakšpunktā un tādēļ uz to attiecas atlikšanas procedūra, kas paredzēta 1993. gada 30. augusta Dekrētlukuma Nr. 331 par noteikumu saskaņošanu dažādu nozaru nodokļu jomā 38. panta piektās daļas a) apakšpunktā. Tā apgalvo, ka starp *Dresser-Rand France* un *FB ITMI* noslēgtā līguma priekšmets ir nevis jaunu preču piegāde, bet pakalpojumu sniegšana. Tādēļ šajā līgumā paredzētais darījums nevar tikt pielīdzināts preču piegādei minētās direktīvas 17. panta 1. punkta izpratnē.
- 16 *Dresser-Rand France* apstrīd šīs atlikšanas procedūras piemērošanu pamatlietā, tādēļ ka, pirmkārt, *FB ITMI* darbība pamatā ir preču ražošana un piegāde un, otrkārt, Itālijā ievestās preces, pretēji tam, kas paredzēts PVN direktīvā, lai varētu piemērot šādu procedūru, netika atkārtoti nosūtītas uz izcelsmes dalībvalsti.

17 Šajos apstākļos *Commissione tributaria provinciale di Genova* (Dženovas provinces Nodokļu lietu tiesa) nolēma apturēt lietas izskatīšanu un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus, kuri lietās C-606/12 un C-607/12 ir izteikti identiski:

- “1) Vai darījums, kurā preces no kādas dalībvalsts tiek pārvietotas uz Itālijas teritoriju, lai pārlicinātos par šo preču savietojamību ar citām valsts teritorijā iegādātām precēm, šīs Itālijā ievestās preces nekādi nepārveidojot, ir apzīmējams ar [PVN] direktīvas 17. panta 2. punkta f) apakšpunktā rodamo vārdkopu “attiecīgo preču apstrāde” un vai tālab ir lietderīgi izvērtēt *FB ITMI* un [*Dresser-Rand Italie*] starpā notikušo darījumu raksturu?
- 2) Vai [PVN] direktīvas 17. panta 2. punkta f) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek izslēgta iespēja dalībvalstu tiesību aktos vai praksē paredzēt, ka preču nosūtīšana vai transportēšana netiek uzskatītas par pārvietošanu uz galamērķi citā dalībvalstī, izņemot gadījumu, kad šīs preces tiek atpakaļnosūtītas uz dalībvalsti, no kuras tās sākotnēji nosūtītas vai transportētas?”

18 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2013. gada 28. janvāra rīkojumu lietas C-606/12 un C-607/12 rakstveida un mutvārdu procesā un galīgā sprieduma taisīšanai tika apvienotas.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Ievada apsvērumi

- 19 Gan no lēmumiem par prejudiciālu jautājumu uzdošanu, gan no lietas dalībnieku sniegtajiem apsvērumiem izriet iespējami pieļautais sajaukums starp jēdzieniem “preču piegāde”, kas ir definēts PVN direktīvas 14. pantā, un jēdzienu “iegāde Kopienas iekšienē”, kas ir definēts šīs direktīvas 20. pantā.
- 20 Faktiski, kā par to liecina šī sprieduma 14. punkts, vairākkārt atsauces uz jēdzienu “iegāde Kopienas iekšienē” ir veiktas, to sasaistot ar minētās direktīvas 17. panta 1. punktu, lai gan šis jēdziens ir šīs pašas direktīvas 21. panta priekšmets.
- 21 Tā PVN direktīvas 17. panta 1. punktā konkrētas preču pārvietošanas ir pielīdzinātas piegādei Kopienas iekšienē un nekādi neskar iegādi Kopienas iekšienē.
- 22 Tādēļ ir jāuzskata, ka šie jautājumi ir nevis par jēdzienu “iegāde Kopienas iekšienē”, bet par jēdzienu “preču pārvietošana” PVN direktīvas 17. panta izpratnē.

Par otro jautājumu

- 23 Ar savu otro jautājumu, kurš ir jāizskata vispirms, iesniedzējtiesa jautā, vai PVN direktīvas 17. panta 2. punkta f) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, izņemot gadījumu, kad attiecīgās preces tiek atpakaļnosūtītas uz dalībvalsti, no kuras tās ir sākotnēji izvestas vai transportētas, ir izslēgta jebkura iespēja dalībvalsts tiesību aktos vai praksē neuzskatīt preču nosūtīšanu vai transportēšanu uz citu dalībvalsti par pārvietošanu uz galamērķi šajā dalībvalstī.
- 24 Vispirms ir jāatsaucas uz paša PVN direktīvas 17. panta 2. punkta f) apakšpunkta tekstu, kurā skaidri ir paredzēts, ka par preču pārvietošanu uz galamērķi citā dalībvalstī neuzskata preču nosūtīšanu saistībā ar pakalpojuma sniegšanu nodokļa maksātājam, ja šīs preces pēc tam sūta atpakaļ nodokļa maksātājam uz izcelsmes dalībvalsti, proti, uz to dalībvalsti, no kuras tās sākotnēji nosūtītas.

- 25 Šīs direktīvas 17. panta 2. punkta f) apakšpunkta piemērošana skaidri ir pakļauta nosacījumam, ka preces tiek nosūtītas atpakaļ uz to izcelsmes dalībvalsti.
- 26 Tālāk jāuzsver, ka PVN direktīvas 17. panta 2. punktā ir uzskaitīta virkne gadījumu, tostarp f) apakšpunktā minētais, uz kuriem neattiecas šīs direktīvas 17. panta 1. punktā norādītā kvalifikācija “pārvietošana uz galamērķi citā dalībvalstī”.
- 27 Tādējādi no pašas PVN direktīvas 17. panta struktūras un teksta izriet, ka tā 2. punktā ir sniegts izsmeļošs to atkāpju saraksts, kuras jāinterpretē šauri (pēc analogijas skat. 2013. gada 16. maija spriedumu lietā C-169/12 *TNT Express Worldwide*, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 28 Visbeidzot, jāatgādina, ka tirdzniecībai Kopienā piemērojamā PVN pārejas regulējuma, kas ir ieviests ar šo direktīvu, mērķis ir ļaut, lai nodokļu ieņēmumi tiktu nodoti dalībvalstij, kurā veikta piegādāto preču gala patērēšana (it īpaši skat. 2010. gada 22. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās C-536/08 un C-539/08 *X un fiscale eenheid Facet-Facet Trading*, Krājums, I-3581. lpp., 30. punkts, kā arī 2010. gada 18. novembra spriedumu lietā C-84/09 *X*, Krājums, I-11645. lpp., 22. un 31. punkts). Tādējādi šīs pašas direktīvas 17. panta 2. punkta f) apakšpunktā paredzētā atkāpe ir jāinterpretē, it īpaši ņemot vērā šo mērķi.
- 29 Saskaņā ar principu par nodokļa uzlikšanu galamērķa dalībvalstī, kas ir izklāstīts šī sprieduma iepriekšējā punktā, PVN direktīvas 17. panta 2. punkta f) apakšpunkts tād ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj, ka preču pārvietošana uz citu dalībvalsti netiek kvalificēta par piegādi Kopienas iekšienē tikai tad, ja šī prece paliek šajā dalībvalstī pagaidām un tā vēlāk tiek nosūtīta atpakaļ uz izcelsmes dalībvalsti.
- 30 Faktiski tikai tad, ja preces pārvietošana uz citu dalībvalsti tiek veikta nevis tādēļ, lai šo precī galīgi patērētu šajā dalībvalstī, bet lai veiktu šīs preces pārstrādes darbības, pēc kā tā tiek nosūtīta atpakaļ uz izcelsmes dalībvalsti, šāda pārvietošana nebūtu kvalificējama par piegādi Kopienas iekšienē.
- 31 Ņemot vērā iepriekš minēto, preces pārvietošana uz nodokļa maksātāja galamērķi dalībvalstī, no kuras šī prece sākotnēji tika nosūtīta vai transportēta, ir jāuzskata par nepieciešamo priekšnosacījumu PVN direktīvas 17. panta 2. punkta f) apakšpunkta piemērošanai.
- 32 Tādēļ uz otro jautājumu ir jāatbild, ka PVN direktīvas 17. panta 2. punkta f) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai preces nosūtīšana vai transportēšana netiktu kvalificēta par pārvietošanu uz galamērķi citā dalībvalstī, šī prece pēc tam, kad tās apstrādes darbi ir pabeigti šīs preces nosūtīšanas vai transporta saņemšanas dalībvalstī, obligāti ir jānosūta atpakaļ uz nodokļa maksātāja galamērķi tajā dalībvalstī, no kuras tā sākotnēji tika nosūtīta vai transportēta.

Par pirmo jautājumu

- 33 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai PVN direktīvas 17. panta 2. punkta f) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uz pārbaudi par preču, kas nosūtītas no pirmās dalībvalsts uz otrās dalībvalsts teritoriju, savietojamību ar citām šīs pēdējās valsts teritorijā iegādātām precēm, nekādi nepārveidojot pārvietotās preces, attiecas jēdziens “attiecīgo preču apstrāde” šīs direktīvas izpratnē.
- 34 Jāatgādina, ka atbilstoši LESD 267. pantā paredzētajai tiesu kompetences sadalei starp valsts tiesām un Tiesu, lai gan Tiesa taisa prejudiciālu nolēmumu, principā neiedziļinoties apstākļos, kādos valsts tiesas uzdevušas jautājumus un kādos tās paredz piemērot Savienības tiesību normas, ko tās lūdz interpretēt, tad tomēr situācija atšķiras it īpaši gadījumā, kad ir acīmredzams, ka Savienības tiesību norma, kuras interpretācija tiek lūgta Tiesai, nevar tikt piemērota (šajā ziņā skat. 1990. gada 18. oktobra spriedumu

apvienotajās lietās C-297/88 un C-197/89 *Dzodzi, Recueil*, I-3763. lpp., 39. un 40. punkts; kā arī 2007. gada 14. jūnija spriedumu lietā C-64/06 *Telefónica O2 Czech Republic*, Krājums, I-4887. lpp., 22. un 23. punkts).

- 35 Tādējādi, kā tika uzsvērts šī sprieduma 32. punktā, preču nosūtīšana atpakaļ uz nodokļa saņēmēja galamērķi tajā dalībvalstī, no kuras tās sākotnēji tika nosūtītas vai transportētas, ir nepieciešamais priekšnosacījums PVN direktīvas 17. panta 2. punkta f) apakšpunkta piemērošanai.
- 36 Taču no lēmumiem par prejudiciālu jautājumu uzdošanu izriet, ka pamatlietās aplūkojamās preces netika pārvietotas uz to izcelsmes dalībvalsti, proti, Francijas Republiku, pēc tam, kad to apstrādes darbi Itālijā bija pabeigti.
- 37 Tā kā nosacījums par preču nosūtīšanu atpakaļ uz to izcelsmes dalībvalsti nav izpildīts, tad PVN direktīvas 17. panta 2. punkta f) apakšpunkts nav piemērojams pamatlietās.
- 38 Tādējādi uz pirmo jautājumu atbilde nav jāsniedz.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 39 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (septītā palāta) nospriež:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 17. panta 2. punkta f) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai preces nosūtīšana vai transportēšana netiktu kvalificēta par pārvietošanu uz galamērķi citā dalībvalstī, šī prece pēc tam, kad tās apstrādes darbi ir pabeigti šīs preces nosūtīšanas vai transporta saņemšanas dalībvalstī, obligāti ir jānosūta atpakaļ uz nodokļa maksātāja galamērķi tajā dalībvalstī, no kuras tā sākotnēji tika nosūtīta vai transportēta.

[Paraksti]